Koalanın Kelebek Arkadaşı

Jane MEADOW

Koalanın Kelebek Arkadaşı

Jane MEADOW

Yüksek bir sakız ağacının tepesinde, yaprakların rüzgârda fısıldadığı yerde, Kiki adında küçük bir koala yaşardı. Kiki'nin yumuşacık gri tüyleri, krem beyazı bir göğsü, kocaman tüylü kulakları ve parlak siyah gözleri vardı. Her sabah Kiki yavaşça uyanır, minik patilerini gerer ve uykulu bir gülümsemeyle gülümserdi. Sessiz ağacını ve geceleri onu uykuya sallayan hafif esintiyi çok severdi.

Güneşli bir bahar sabahı Kiki, kulağının yanında hafif bir kanat çırpışı duydu. Turuncu kanatlı, kenarları siyah, parlak bir kelebek havada dans ediyordu. Kanatlarında minik yıldızlar gibi beyaz benekler parlıyordu. "Merhaba!" dedi kelebek. "Benim adım Bella. En tatlı çiçekleri bulmak için uzaklara uçuyorum." Kiki'nin gözleri hayretle büyüdü. "Ağacıma hoş geldin!" dedi. "Buradaki çiçekler çok tatlıdır."

Bella süzülerek aşağı indi ve Kiki'nin burnuna kondu. Kiki kıkırdadı ve hemen arkadaş oldular. Birlikte ormanı keşfettiler, parlak çiçekleri ziyaret ettiler ve çiy içtiler. Bella Kiki'ye uzak diyarların hikâyelerini anlattı, Kiki de Bella'ya en iyi saklanma yerlerini gösterdi. "Burada olman çok güzel," dedi Kiki. Bella'nın kanatları güneşte parıldadı. "Benim için de," dedi. "Bahar arkadaşlar için en güzel zamandır."

Sıcak günler boyunca Kiki ve Bella çiçeklerin arasında oynadılar. Kiki minik yeşil sulama kabını tutar ve susamış bitkilere damlalar serperdi. Bella çiçekten çiçeğe uçar, Kiki'ye en güzellerini gösterirdi. "Şu pembe çiçeğe bak!" diye seslenirdi Bella. "Burnun kadar pembe!" Kiki gülerdi. "Şu turuncu olan da kanatların kadar parlak!" Bütün güneşli anları birlikte, mutlu ve özgür geçirdiler.

Bir gün Bella sessizleşti. "Kiki," dedi yavaşça, "rüzgâr soğumaya başladı. Yakında sıcak kalmak için çok uzaklara uçmam gerekecek. Kelebekler serin aylarda yaşayamaz." Kiki'nin kulakları düştü. "Ama seni özleyeceğim," dedi. "Ben de seni özleyeceğim," dedi Bella. "Ama bahar geri döndüğünde geri geleceğime söz veriyorum. Beni bekler misin?" Kiki başını salladı. "Beklerim," dedi. "Tam burada olacağım."

Sonbahar gelince yapraklar altın ve kızıla döndü. Bella kanatlarıyla Kiki'ye hafifçe sarıldı. "Hoşça kal, sevgili dostum," dedi. "Unutma, geri geleceğim." Kiki, Bella'nın gökyüzüne, gittikçe daha yükseğe uçup minik turuncu bir nokta olana kadar gidişini izledi. Kiki'nin boğazında bir düğüm oluştu. "Hoşça kal, Bella," diye fısıldadı. "Sözümü tutacağım." Rüzgâr esti ve ağaç çok sessizleşti.

Günler kısaldıkça Kiki kendini üzgün ve yalnız hissetti. Bella'nın neşeli kanat çırpışını ve mutlu hikâyelerini özledi. Ama sonra Kiki sözünü hatırladı. "Ben uçamam," diye düşündü, "ama özel bir şey yapabilirim. Bella'nın dönüşü için çiçekler dikeceğim!" Böylece Kiki ağacının yanında küçük bir toprak parçası buldu. Patileriyle kazdı ve tohumları tek tek dikti, yumuşak bir melodi mırıldanarak.

Bütün kış boyunca Kiki bahçesiyle ilgilendi. Burnunda üşüyen ayaz olsa bile her gün o toprak parçasına gitti. Minik yeşil sulama kabıyla dereden su taşıdı. "Büyüyün, küçük tohumlar," diye fısıldadı. "Bella sizi çok sevecek." Günler uzun ve sessizdi ama Kiki'nin umudu onu sıcak tuttu. Bella'nın parlak kanatlarını hayal edip gülümsedi.

Bazen geceler çok soğuk olurdu ve Kiki ağacında yapraklardan bir battaniyeyle kıvrılırdı. Yıldızlara bakar ve uzaklarda, sıcak bir yerde olan Bella'yı düşünürdü. "Acaba beni düşünüyor mu?" dedi Kiki aya. Ay sadece yumuşakça parladı. Ama Kiki kalbinde sıcak bir duygu hissetti, sanki Bella yanı başındaydı.

Bir sabah Kiki tanıdık bir sıcaklıkla uyandı. Hava tatlı kokuyordu ve güneş yumuşacık hissettiriyordu. Aceleyle bahçesine gitti. Minik yeşil filizler topraktan başlarını çıkarıyordu! Kiki'nin kalbi sevinçle hopladı. "Bahar geliyor!" diye şarkı söyledi. Filizleri suladı ve gözleri gökyüzünde bekledi. Her yaprak kıpırtısı onu başını kaldırmaya, turuncu kanatları görmeyi ummaya itti.

Sonra, parlak bir bahar gününde Kiki hafif bir kanat çırpışı duydu. Başını kaldırdı ve minik turuncu bir noktanın giderek büyüdüğünü gördü. "Bella!" diye bağırdı Kiki. Kelebek aşağı süzüldü ve tam Kiki'nin burnuna kondu. "Bekledin!" dedi Bella. "Sen de geri geldin!" dedi Kiki. Kanatları ve patileriyle ellerinden geldiğince sarıldılar. "Sana geleceğimi söylemiştim," dedi Bella. "Gerçek arkadaşlar her zaman geri dönüş yolunu bulur."

Bella etrafına bakıp hayretle nefes aldı. "Kiki, bu ne?" Küçük toprak parçası artık rengârenk çiçeklerle dolu güzel bir bahçeydi. Kırmızı, sarı, pembe ve mavi çiçekler esintide sallanıyordu. "Onları senin için diktim," dedi Kiki. "Bütün kış boyunca, döndüğünde tatlı çiçeklerin olsun diye." Bella'nın gözleri parıldadı. "Bu şimdiye kadar gördüğüm en harika bahçe!" dedi. "Teşekkür ederim, Kiki."

Bella çiçekten çiçeğe uçtu, tatlı nektarı tattı. "Bunlar bütün ormandaki en güzel çiçekler!" diye ilan etti. Kiki yumuşak gülümsemesiyle gülümsedi. "Onları sevmene çok sevindim," dedi. "Her gün seni özledim." Bella Kiki'nin patisine kondu. "Ben de seni özledim," dedi. "Ama şimdi yine birlikteyiz ve çiçekler açıyor. Bu şimdiye kadarki en güzel bahar!"

Günler ısındıkça Kiki ve Bella her gün bahçede oynadılar. Çiçeklerin arasında birbirlerini kovaladılar ve sakız ağacının altında hikâyeler anlattılar. Kiki, arkadaşlar uzakta olsalar bile gönülden yakın kalabileceklerini öğrendi. "Her bahar geri gelecek misin?" diye sordu Kiki. "Her bahar," diye söz verdi Bella. "Ve her kış güzel bahçeni düşüneceğim."

Böylece Kiki ve Bella baharı ve yazı birlikte geçirdiler. Sonbahar yine gelince Bella mutlu bir el sallayışla uçup gitti. Kiki bu kez üzülmedi, çünkü Bella'nın geri döneceğini biliyordu. Kışı daha da çok çiçek dikerek, arkadaşının geri döneceği günü hayal ederek geçirdi. Ve gerçek dostluğun, bir bahçe gibi, sevgi ve sabırla güçlendiğini biliyordu.

Ertesi bahar Bella daha da büyük bir bahçeye döndü. Bütün orman hayvanları güzel çiçekleri görmeye geldi. "Kiki'nin bahçesi en güzeli!" dediler. Kiki ve Bella birlikte oturup kelebekleri ve arıları izlediler. "Dostluk bir çiçek gibidir," dedi Kiki. "İlgi ister ama sonsuza dek açar." Bella başını salladı. "Ve gerçek arkadaşlar her zaman birbirlerine geri dönüş yolunu bulur."